

O xacemento arqueolóxico de Castromao pasa por ser un dos principais referentes da cultura dos castras do Noroeste peninsular, tanto pola súa longa presenza no tempo (polo menos desde o século V a.C. ata o século II d.C), como pola riqueza documental que saíu á luz a partir das sucesivas escavacións e investigacións que levaron a cabo ao longo do tempo algúns dos máis prestixiosos arqueólogos e historiadores da historia contemporánea galega.

A aparición de pezas tan singulares como o coñecido, por único, trisquel calado de Castromao, a tabula non menos coñecida de Castromao, a figura zoomorfa, tamén única, ou o tesorillo de moedas do século I, todas elas conservadas no Museo Arqueolóxico Provincial, son algunhas das referencias que referendan esta afirmación.

Visitando este xacemento é posible coñecer como foron os primeiros asentamentos sociais no Noroeste peninsular na Idade de Bronce, así como a súa evolución no tempo, ademais do proceso de adaptación das estruturas aos novos tempos e ás novas necesidades construtivas. Se ademais contéplase a relación deste castro con outros castras situados nas inmediacións de/ Val do Arnoia, é moi fácil adquirir unha clara referencia do proceso de romanización do Noroeste peninsular, así como da paulatina incorporación dos poboadores dos castras á agricultura, co consecuente desprazamento das poboacións aos vales.